

Melcușor și Ursache

De la Stancu Print

Melcușor era un melc mic și timid. El stătea mereu ascuns în căsuța lui, pentru că îi era frică de tot ce era în jur.

Într-o zi, Ursache, un urs mare și blând,
l-a văzut pe Melcușor. "De ce te ascunzi,
micuțule?" l-a întrebat el cu o voce
caldă.

Melcușor a scos timid capul din căsuță.
"Mi-e frică de lumea mare," a șoptit el.
"E plină de zgomote și umbre."

Ursache a zâmbit. "Dar e și plină de lucruri minunate! Vrei să-ți arăt cel mai frumos lucru din pădure?"

Melcușor a ezitat. "Dar e departe?" a întrebat el. "Nu, e chiar după dealul acela," a răspuns Ursache.

Cu mult curaj, Melcușor a pornit la drum. Ursache mergea încet, ca să nu-l piardă. "Nu-ți face griji, sunt aici," îi spunea el.

Pe drum, au văzut fluturi colorați
dansând și o veveriță grăbită. Lumea nu
mai părea atât de înfricoșătoare.

Au ajuns în vârful dealului chiar la timp. Soarele se pregătea să apună, pictând cerul în culori de portocaliu și roz.

Melcușor a scos tot capul din căsuță și a privit. Era cel mai frumos lucru pe care-l văzuse vreodată. Nu-i mai era frică.

De atunci, Melcușor și Ursache au devenit cei mai buni prieteni. Și Melcușor a învățat că, uneori, cel mai bun mod de a scăpa de frică este să o înfrunți, alături de un prieten.